

23 - Port 1958

Estimada Mercè - Ve-t'acís les inconveniències que
has demanat-me de transcriure.

" Passo per sobre de tot el que puc ni aconsellar-me un des
cia, i t'escric a tu el meu vell m. (o vell m,
si ho preferides...) "

" Estimada Elis: l'armatoriá son un vell ben pobit..."

" Ell, que m'ha fet la pinya de deixar-se venir
amb la cara raspada, abans jo no faci el
dancer carrut..."

" Que la costella se m'hiissa, i la panxa se m'
aguina" ...

I moltes altres, que m'ni m'atrevido
a transcriure. De cara a mi no tenen

importància, però ell, és un home molt
luminat i si bé no és tan indiscret com
el seu homònim, el conegut volter, tu
no ets tampoc tan vulnerable com la
reina Jerahel i, això hauria que no
progressin atar desno porcionals.

Be: Ho entens? Jo m'he perdut tot
escrivint. Plejo, fins després si estàs
bé i en tens gana.

Jo ara no sé escriure. Acabo de llegir
"el misteri del cone de plata", i omis a
100 per hora. He llegit aquest Tarsare i
no m'ha agradat gens. Queda molt
can però lòhil!

Ten.

23-11-38 b

Màxiu